

Arrest

nr. 31 527 van 15 september 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad GENT, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Slowaakse nationaliteit te zijn, op 26 juni 2009 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de burgemeester van Gent van 27 mei 2009 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekende partijen ter kennis gebracht op 27 mei 2009.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de repliekmemoirie van verzoekende partijen.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 september 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. VERGAUWE, die verschijnt voor de verzoekende partijen .

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Uit het verzoekschrift blijkt het volgende:

Verzoekers, die verklaren van Slowaakse nationaliteit te zijn, hebben op 21 november 2008 een aanvraag ingediend tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Minstens één van de kinderen van verzoekers heeft de Belgische nationaliteit.

Op 27 mei 2009 neemt de gemachtigde van de burgemeester van Gent ten opzichte van beide verzoekers de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de bestreden beslissingen waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van artikel 51, §2 (1) van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verklaring tot inschrijving/verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (1), aangevraagd op 21.11.2008 (datum) door K.G. (...), geboren te (...), van Slovaakse Republiek nationaliteit, geweigerd. Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen (1).

Reden van de beslissing (2):

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie: de nodige documenten niet binnengebracht."

"In uitvoering van artikel 51, §2 (1) van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verklaring tot inschrijving/verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (1), aangevraagd op 21.11.2008 (datum) door K.K. (...), geboren te (...), van Slovaakse Republiek nationaliteit, geweigerd. Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen (1).

Reden van de beslissing (2):

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie: de nodige documenten niet binnengebracht."

2. Over de rechtspleging

Verwerende partij heeft geen nota en geen administratief dossier ingediend.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekers voeren een eerste middel aan dat luidt als volgt:

"Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet van 29 juli 1991) en van de artikelen 7 en 62 van de Vreemdelingenwet (Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen).

T.a.v. verzoekers werd op 27.05.2009 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan 3 maanden betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten.

Als motivering is weerhouden:

"voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie: de nodige documenten niet binnengebracht."

Bovenvermelde wettelijke bepaling voorziet:

De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Zij moet afdoende zijn.

a. Uit de inhoud van de overhandigde beslissingen kan evenwel helemaal niet worden uitgemaakt op welke juridische grond de beslissing is genomen.

Integendeel zelfs.

De beslissingen vermelden 'familielid' van een burger van de Unie terwijl verzoekers zelf burgers van de Unie zijn.

b. Daarenboven is vermeld: de nodige documenten niet binnengebracht. Er is niet vermeld welke documenten niet zijn binnengebracht. Verzoekers zijn van oordeel dat zij alle documenten hebben binnengebracht. Meer nog.

Zij zijn documenten gaan ophalen in Slovakije in maart 2009, hebben deze laten vertalen met legalisatie op 12.03.2009 om deze dan bij de gemeente af te leveren op maandag 16.03.2009.

Alsdan werd het dossier als volledig beschouwd.

De beslissingen zijn dan ook aangekomen als een donderslag bij heldere hemel.

Men houdt voor dat de nodige documenten niet zijn binnengebracht terwijl verzoekers alles hebben binnengebracht wat nodig was en zij nooit in kennis zijn gesteld van wat zou kunnen ontbreken.

Verzoekers beschikken over een volledig dossier zodat de beslissing niet correct is gemotiveerd.

Zij hebben uiteraard geen controle op wat wordt doorgestuurd naar de dienst vreemdelingenzaken.

Het is duidelijk dat een motivering correct en precies dient te zijn en in detail dient aan te duiden op basis waarvan de beslissingen zijn genomen.

In zoverre er van een motivering sprake kan zijn, is deze thans zo algemeen dat niet voldaan is aan de verplichting om individueel aan te duiden waarop deze beslissing met bevel is gemotiveerd.

De motivering moet volkomen afdoende zijn hetgeen is casu helemaal niet het geval is.

Feitelijke elementen worden helemaal niet aangehaald zodat dan ook geenszins voldaan is aan de bovenvermelde verplichting.

Daarenboven is geenszins vermeld in de beslissing namens welke minister deze beslissing is genomen."

3.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven van beide bestreden beslissingen wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 51, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981). Tevens bevatten de beslissingen een motivering in feite, met name dat verzoekers niet voldoen aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie: de nodige documenten werden niet binnengebracht. Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze motiveringen hen niet in staat stellen te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en verzoekers bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoekers voeren aan dat in de bestreden beslissingen niet wordt vermeld welke documenten niet zijn ingediend, dat zij van oordeel zijn dat zij wel degelijk alle documenten hebben voorgelegd en dat zij niet in kennis zijn gesteld van welke documenten zouden ontbreken.

Uit de beslissingen blijkt dat zij genomen zijn op basis van artikel 51, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981. Dit artikel luidt als volgt:

"Indien de burger van de Unie na afloop van drie maanden niet alle bewijsdocumenten bedoeld in artikel 50 heeft overgemaakt, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 zonder bevel om het grondgebied te verlaten, waarbij de burger van de Unie wordt meegedeeld dat hij beschikt over een bijkomende termijn van een maand om alsnog de vereiste documenten over te maken. Indien na afloop van deze bijkomende termijn nog steeds niet alle vereiste documenten werden overgemaakt, levert het gemeentebestuur een bevel om het grondgebied te verlaten af overeenkomstig het model van bijlage 20."

De bewijsdocumenten bedoeld in artikel 50 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 zijn de volgende:

“§2. Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient de burger van de Unie naargelang het geval de volgende documenten over te maken:

(...)

6° familielid als bedoeld in artikel 40bis van de wet:

a) het bewijs van bloed- of aanverwantschap of partnerschap zoals bedoeld in artikel 44;

(...)

e) voor de bloedverwanten in opgaande lijn van een Belg: het bewijs van stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen en een ziektekostenverzekering, zoals bedoeld in artikel 40ter, tweede lid, van de wet.”

Verzoekers voeren zelf aan dat zij hun aanvraag hebben ingediend als bloedverwant in opgaande lijn van een Belg zodat eveneens rekening moet worden gehouden met artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) dat het heeft over *“de bloedverwanten in opgaande lijn (...) die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen”*.

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet bepaalt dat deze bepaling eveneens van toepassing is op de familieleden van een Belg die hem begeleiden of zich bij hem voegen en in het tweede lid van dit artikel wordt uitdrukkelijk bepaald dat *“de Belgische onderdaan (moet) aantonen dat hij over stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat zij tijdens het verblijf in het Rijk ten laste vallen van de openbare overheden en dat hij over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's van de betrokkenen familieleden in België dekt”*.

Uit deze bepalingen volgt dat verzoekers verschillende documenten dienden voor te leggen.

Bij gebrek aan administratief dossier kan niet worden nagegaan welke documenten verzoekers reeds hadden voorgelegd en welke documenten nog ontbraken. Verzoekers voegen documenten bij het verzoekschrift die zij zouden hebben neergelegd, maar bij gebrek aan administratief dossier kan niet worden nagegaan of verzoekers daarnaast nog andere documenten hadden voorgelegd. Ook de bestreden beslissing vermeldt niet welke nodige documenten niet werden voorgelegd. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) kan bijgevolg niet nagaan of verzoekers alle nodige documenten hadden ingediend, zoals zij beweren, en kan evenmin nagaan of verwerende partij correct heeft geoordeeld dat er bepaalde documenten ontbraken en om welke documenten het zou gaan.

Artikel 39/59, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“Wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurde, worden de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.”

Bij gebrek aan administratief dossier kan de Raad niet nagaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond.

Omdat het eerste middel in de aangegeven mate gegrond is en tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden, worden de overige onderdelen ervan en het tweede middel niet besproken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissingen van de gemachtigde van de burgemeester van Gent van 27 mei 2009 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten, worden vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien september tweeduizend en negen door:

mevr. A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET